

τίσιν ἐσυνάγοντο ἀδελφοὶ θελασέτεροι. ὅτι ἡ φήμη καὶ ἀρετὴ τῶ Παχώμιου τὰς ἐξ Ἀβύσσου, ὡς ὁ μαγνήτης τὸν σίδηρον. Λοιπὸν ἦλθε πάλιν ὁ Ἀγγελος, καὶ ἔδωκε τὰ ὅσια εἰς κομμάτι χάλκωμα, ὡς πλάκα. εἰς τὴν ὁποίαν δέλτον ἦσαν γεγραμμένα ταῦτα.

„ Συγχώρα καθ' ἑα, καὶ βῶγην, καὶ πίνην, καὶ καὶ δαδὸν καὶ τὴν δυνάμιν
 „ τῶ ἡγαν, ὅσοι εἶναι διωπτόσαρκοι, ἀς βῶγην, καὶ ἀς δαδὸν θελασέτερον.
 „ Ὅσοι δὲ πάλιν ἡσυχάζον, καὶ νηστύεσι, μήπως ἐμποδίσῃς ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως.
 „ Καὶ κτίσαι κελύα ἁγία. Ἡ φορὴ τῶ ὁλονῶν ἀς εἶναι εἰς εἷα ἀπῆτι.
 „ Ἀς κοιμῶνται εἰς ἐθρονία. Ἀς εἶναι ἐζωστήροι. Ἀς φορῶν εἰς τὰς κεφαλὰς
 „ κενύλια, μὲ εἷα σαυρὸν σημειωμένα κόκκινον. Καὶ μοίρασαίτας εἰς κδ'. τὰ γ'
 „ μαζα, καὶ τὴν ἀλφάβητον, ἀρχίζωντας ἀπὸ τὸ α'. ἕως τὸ ὠμίγα. Καὶ καὶ
 „ τὰς ἀνθρώπους, βίβη καὶ εἰς τὸ σοιχεῖον. ἡγαν. τὰς ἀπλεσίρας εἰς τὸ ι'. καὶ
 „ τὰς σκολιωτέρας εἰς τὸ ξ'. Οὕτω καὶ τὰς ἄλλας, καὶ τὴν γνώμην τὰς ἀς εἶναι
 „ καὶ ἡ ἐπανομίαις, Καὶ μὴ δεχθῆς ἀπὸ ἄλλο Μοναστήρι Καλόγηρον. Τὰς
 „ δὲ κοσμικὰς, ὅτῃ θέλων καὶ γούνη Καλόγηροι, βίβη χρόνος δοκιμάζει. Ὅταν
 „ βῶγην εἰς τὴν βῆπιζαν ἀς σκεπάζον τὰς κεφαλὰς μὲ τὰ κενύλια, καὶ μὴ
 „ βλέπει εἷας τὸν ἄλλον, ἕτε καὶ σωτυχεῖον ὁλόπελα.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα θελασέτερα ἦσαν γεγραμμένα εἰς τὴν δέλτον, τὴν ὁποίαν ἐπῆ-
 ρον ὁ ὅσιος, καὶ ἐκυβέρνα τὰς ἀδελφούς, καὶ τὸ θεῖον πρῶταγμα. Ἐκτίτε διάφορα
 Μοναστήρια, μὲ νοτοκομεία, καὶ ἐκκοδοχεῖα, καὶ ἄλλα χρειάζοντα. Ἐφύρισεν
 οἰκονόμους, καὶ ἡγουμένους, καὶ τὸ πλῆθος τῶ ἀδελφῶν. Εἰς τὸ πρῶτον Μοναστή-
 ριον, ἦσαν χίλιοι βριακόσιοι, καὶ εἰς τὰ ἄλλα ὀλιγώτεροι. Ἦσαν δὲ ὅλα τὰ Μο-
 ναστήρια, ὅτῃ ἔκτισεν ὁ Παχώμιος ἐπὶ χιλιάδες Καλόγηροι, καὶ εἶχον ἀπὸ ὅ-
 λαις ταῖς τέχναις πόσας ἀδελφούς. Ἦγαν, Δέκα καλλιγέφυς, ἰ.ε. ράπτες, πόσας
 κηπηρὰς, τζαγκαρέας, καὶ πάσης ἄλλης ἐπιστήμης μάστορας, τὰς ὁποίας ὅλας ἐκα-
 βέρνα ὁ πᾶτορος μὲ πολλὰ διακρίσιν, καὶ τὰς ἐδίδασκε πολλὰς τὰ ψυχωφελῆ,
 καὶ σωτήρια· καὶ πόσον ἦτον γλυκύς εἰς τὰ λόγια, καὶ ἀφίλιμος, ὅτῃ ὅστις ἤθελε
 συνομιλήσει μὲ αὐτὸν μίαν φοράν, ἐλυπάτο καὶ χωρίζη ἀπὸ λόγου. Καθὼς τὸ
 ἐμαρτύρησε καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ὅτῃ ὑπῆλθεν εἰς
 τὸ Μοναστήριον τῶ, καὶ τὸν ἐλχέθη μὲ ὅλῳ τῶ ἀδελφότητι, καὶ τὰς ἐθαύμασεν.

Εἶχε μίαν ἀδελφὴν ὁ Παχώμιος, ἡ ὁποία ἀνέστατ' αὐτὴν φήμην αὐτὴ ἀπὸ
 πολλὰς ἀνθρώπων, πῶς ἦτον τοιαῦτος μέγας ἄγιος, ὑπῆγε καὶ τὸν ἰδῆ. Καὶ αὐ-
 τὸς δὲ ἠθέλησεν, ἀλλὰ τῆς ἐμύλυσε ταῦτα μὲ τὸν πορπάριον. Μὴ λυτάσαι πῶς
 δοῦναι εἶδες, ἐπεὶδὴ ἔμαθες πῶς εἶμαι καλά. Καὶ αὐτὴ ἀγαπᾷ καὶ βάλῃς ἐπὶ τὸ
 ἄγιον χῆμα, σὲ θέλω κτίσει ἐδῶ σιμὰ Μοναστήριον, καὶ ἔλθον καὶ ἄλλαι εἰς
 τὴν συνοδείαν σου. Ὅτι ὅστις δὲν κάμῃ τὸ καλὸν εἰς τὴν τὸν κόσμον πρὶν ἂν πο-
 ρπάρῃ, δὲν ἔχει ἐλπίδα σωτηρίας. Ὅτι μὴ θανάτου μέλλει καὶ κερθῇ πᾶς εἷας,
 καὶ λάβῃ τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς ἔργων σου. Ταῦτα ἐνεῖν ἀνάστατα ἐκλασε, καὶ ἐμί-
 σῃσε τὸν κόσμον. Ὅταν κερδίσας αὐτὴν ὁ ὅσιος, τῆς ἔκτισε Μοναστήριον πλησίον
 πρὸς τὸ ἐδικόν σου, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἄλλαι πολλὰς ἐσυναχθῆσαν, καὶ ὑπερὰ πάλιν
 ἄλλαι καὶ ἄλλαι, εἰς τὰς ὁποίας ὅλας ἦτον αὐτὴ ἡγεμνίσσα, καὶ τῆς ἔδωκεν ὁ ὅσιος